

Psalmul 27

1. Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem?
Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică?...

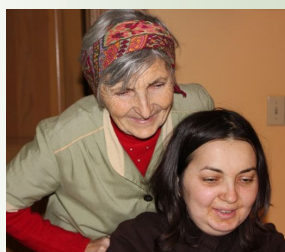
4. Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de templul Lui.

5. Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.

8. Inima îmi zice din partea Ta: "Caută fața Mea!" Și fața Ta, Doamne, o caut!

13. O! dacă n-aș fi încredințat că voi vedea bunătatea Domnului pe pământul celor vii!...

14. Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul!

“... mi-am isprăvit alergarea ...”

II Timotei 4:7-8

Dana Văduva

30 Iunie 1974 - 15 Martie 2013

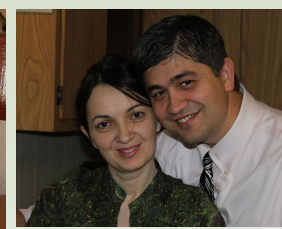
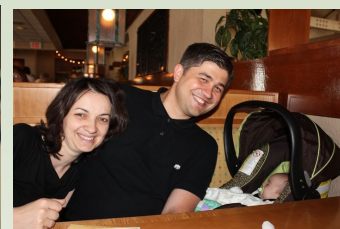
O viață exemplară de trăire cu Domnul

“Ferice de morții care mor în Domnul! Da, zice Duhul, ei se vor odihni de ostenele lor căci faptele lor îi urmează!” Apocalipsa 14:13 Dana Văduva s-a născut în Oradea, România pe data de 30 iunie 1974, în familia Petru și Iuliana Popoviciu, fiind cel de-al patrulea copil din familie. L-a primit pe Isus ca Domn și Mântuitor în viața ei pe 15 mai 1988, la vârsta de 13 ani.

S-a implicat în viața bisericii prin grupurile de misiune formate în cadrul Bisericii Baptiste Emanuel din Oradea, pe atunci Biserica nr. 2. Dana a fost o adevărată slujitoare a Domnului. Încă din tinerețe și-a manifestat dragostea sa față de El, dăruindu-se lucrării cu copiii de la orfelinatul din Oradea, intenționând să înfieze un băiețel orfan, chiar înainte de a se căsători.

La vârsta de 21 de ani, Dumnezeu i-a îndrumat pașii într-un mod deosebit spre cel care avea să-i fie soț timp de 16 ani. Decizia aceasta nu a fost făcută într-un mod simplu, ci prin post și rugăciune sinceră înaintea Domnului. A fost o soție devotată și credincioasă, iubindu-și soțul și căutând să fie ajutorul potrivit. Dumnezeu le-a binecuvântat viața de căsnicie cu 6 copii, Rachel, Caleb, Joshua, Nathan, Hannah și Eunice, pe care i-a crescut cu frică și temere de Dumnezeu, semănând în ei Cuvântul Divin.

Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia era atât în mintea și în inima Danei, cât și pe buzele ei, ajutându-și copiii să memoreze Sfânta Scriptură. Se delecta în mod special cu memorarea Psalmilor, lucru care i-a fost o mare binecuvântare în perioada de suferință în trup. Pe coridor, înainte de testele medicale, repeta psalmi ca și când înăuntru urma să fie testată: “... Știi Psalmul 91? Hai să-l repetăm... Dar Psalmul 27? Dar Psalmul 23? Hai să le spunem să vedem dacă le știu bine ...”

Pe lângă învățătura Biblică, Dana le-a oferit copiilor educație intrând cu ei în programul home schooling. A călcat pe urmele lui Hristos în toate aspectele vieții ei, iar mama ei i-a fost un adevărat exemplu pe plan spiritual și familial, trăirea ei motivând-o să nu se lase copleșită de greutate și neputința fizică și spirituală. L-a slujit pe Dumnezeu cu toată ființa ei, implicându-se în toate evenimentele bisericii: școala de vară pentru copii, grupul săptămânal de rugăciune al surorilor, Sunday school, Școala Biblică de Limba Română, cor, misiuni și nu ezita niciodată “să își încingă ștergarul” în orice activitate a Bisericii. Casa a deschis-o pentru toți cei care aveau nevoie de găzduire și hrană pe perioada vizitei în Cleveland. A fost prezentă alături de cei în nevoie și a știut să se bucure cu cei ce se bucurau.

În ultimul an, în momentele cele mai grele, Dana împreună cu Beni și copiii, veneau înaintea lui Dumnezeu în rugăciune și cântare, împotrivindu-se astfel gândurilor nepotrivite pe care Diavolul încerca să le cuibărească în mintea ei. Zicea mereu: “Dumnezeu Își va scoate Slava din această încercare!” Ca și familie, au fost un adevărat exemplu pentru cei apropiați, pentru biserica din Cleveland, pentru toți cei care i-au cunoscut personal, care au auzit despre ei, sau cei care le-au admirat mărturia de departe. Vestea umblării ei cu Domnul a ajuns și pe meleaguri îndepărtate, iar devotamentul lui Beni de a fi alături de ea până în ultima clipă a vieții a mișcat multe inimi.

Îl slăvim pe Dumnezeu pentru umblarea ei pe acest pământ. Și-a sfârșit alergarea, iar acum se odihnește în brațele Mântuitorului. Pentru cei care au cunoscut-o, Dana a fost femeia care a pășit în veșnicie cu fruntea sus, cu zâmbetul pe buze, cu demnitatea și credințioșia unei vieți trăite în voia desăvârșită a Mântuitorului ei. Frumusețea spiritului ei va rămâne veșnic printre noi! Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru fiica, soția, mama, nora, sora, cumnata și prietena pe care am avut-o printre noi pentru un timp atât de scurt, dar ... “Hristos în noi, nădejdea Slavei!”

